

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΠΟΛΗΣ 2010

ROMEO
JULIET

Ποιος
σκότωσε
τον
William

ΜΙΑ ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ
ΟΜΑΔΑ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ

Φιλελλίνων 8
221 00 Τρίπολη
τηλ: 2710.222769
2710.242126
www.thomtrip.gr

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ που θα παρακολουθήσετε, το οποίο αποκαλύπτει τον τρόπο λειτουργίας μιας ερασιτεχνικής θεατρικής ομάδας, επιχειρούμε να κάνουμε κι εμείς την αυτοκριτική μας, έστω και αργά, δηλαδή μετά από 26 χρόνια. Δεδομένου, όμως, ότι το έργο αναφέρεται μόνο στις δυο τελευταίες φάσεις ανεβάσματος ενός έργου (την πρόβα generale και την πρεμιέρα), θεωρήσαμε επιβεβλημένο να αναφερθούμε και στις φάσεις που προηγούνται, ώστε να μην κατηγορηθούμε για έλλειμμα αυτοκριτικής, μέρες που είναι. Αυτών τον καιρίο στόχο επιδιώκουν τα κείμενα που ακολουθούν, τα οποία ελπίζουμε να διαβάσετε, για να μην πάει η εξομολόγησή μας στο βρόντο και δεν επιτύχουμε –κατ’ ακολουθίαν– την επιδιωκόμενη άφραση αμαρτιών...

Αγαπητοί θεατές

ΤΙ ΧΡΟΝΙΑ, λοιπόν, κι η φρενιτή...

Στην αρχή, ήταν εκείνη η «γρίπη των χοίρων». (Που δεν εξελίχθηκε, όπως αναμενόταν, σε «γρίπη των χίρων», αλλά σε «λύπη των εμβολιών»). Ύστερα, πλάκωσαν οι πυρετοί των ελλειμμάτων, των χρεών, των δανεισμών, των αποδείξεων, των τεκμηρίων, των περικοπών, των ταμειακών μηχανών, των μηχανών γενικώς. Και τι να πει κανείς για τον πυρετό των «φρετιρέ»... Ούτε ψύλλος στον κόρφο τους... (Στα «υπόγεια», ευτυχώς, οι ψύλλοι είναι ελευθέρως βρασκής...)

Αλλά το θερμόμετρο χτύπησε κόκκινο όταν άρχισαν ν’ ανεβαίνουν τα σπρεντ και σταματημό δεν είχαν. Οι πιο πολλοί, βέβαια, δεν ξέραμε τι ακριβώς ήσαν αυτά τα σπρεντ, αλλά για να κοπανιούνται τόσο ειδικοί «πωπώ, ανεβαίνουν τα σπρεντ!», κάτι κακό θα ‘τανε. (Αλλιώς, σκεφτόμαστε, γιατί να λένε «πωπώ!» οι ειδικοί, κι όχι «πιπί το παπί»...)

ΤΩΡΑ Θ’ ΑΝΑΡΤΩΣΑΣΤΕ –και με το δικίο σας– τι σχέση έχει αυτή η εισαγωγή με όσα υποσχεθήκαμε στην αρχή. Έχει. Πώς δεν έχει...

Γιατί όταν ένας θίασος –και μάλιστα ερασιτεχνικός– συγκεντρώνεται (τρόπος του λέγειν «συγκεντρώνεται»), για να διαλέξει το έργο της χρονιάς του, νομίζετε ότι δεν επηρεάζεται από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα; Η εμπειρία μας σάς διαβεβαιώνει ότι έχει. Μάλιστα, όσο πιο ρευστή είναι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα –καλή ώρα–, τόσο πιο δύσκολη καθίσταται η επιλογή έργου. Απαιτούνται επανειλημμένες χρονοβόρες συναντήσεις, όπου τίθενται επί τάπητος διάφορες προτάσεις, τις οποίες καταθέτουν όσοι φιλοτιμηθούν να ρίξουν μια ματιά σε κάποια θεατρικά έργα. Παρόλο που η ματιά αυτή μπορεί κάλλιστα να περιορίζεται στο εξώφυλλο ενός βιβλίου, η κριτική επί του περιεχομένου του δεν σπκώνει κουβέντα. Και εκδηλώνεται κάπως έτσι:

- Εμένα αυτό το έργο δεν με εκφράζει!
- Πολύ αναχρονιστικό...
- Η γιαγιά μου δεν θα καταλάβει Χριστό...
- Ε, όχι να μαυρίσει κι άλλο η ψυχή τού κοσμάκη...
- Αυτό, για ν’ ανέβει, θέλει ζα κι ανθρώπους...
- Άσε τα έξοδα...
- Κι έτσι που ανεβαίνουν τα σπρεντ...

A
Με ποιο σκεπτικό επιλέξαμε το συγκεκριμένο έργο

ΚΑΛΑ, ΝΑ ΛΕΣ, που είχαμε αφήσει για μια τέτοια δύσκολη στιγμή τη χρυσή μας εφεδρεία, που κανένας δεν θα μπορούσε να την κοιτάξει αφ' υψηλού και να την απορρίψει με συνοπτικές διαδικασίες. Ήταν, εξάλλου, μια επιλογή για την οποία ασκούσαν από καιρό ασφυκτικές πιέσεις και εκ μέρους των δημοτών της πόλης μας. Μια μέρα, να φανταστείς, μας πλησίασε με μύριες προφυλάξεις ένας από τους πιο πιστούς θεατές μας και μας ψιθύρισε γεμάτος ταραχή:

- Αν δεν παίξετε Σαίξπηρ, δε σας βλέπω καθόλου καλά. Η υπομονή όλων έχει εξαντληθεί. Τα πνεύματα έχουν αξυνθεί στο έπακρο...
- Περιμένετε λίγο, ψελλίσαμε. Θα 'ρθει κι αυτουνοῦ ἡ ὥρα του. Θα «περιλάβουμε» και τον Σαίξπηρ. Πού θα μας πάει...
- Και λοιπόν, γιατί αργείτε; Όπου να 'ναι θα ξεσπάσει η οργή τού κόσμου και δεν αποκλείεται να αποκλείσει τη σήραγγα του Αρτεμίου...

ΤΟΤΕ ΠΙΑ ΠΕΙΣΘΗΚΑΜΕ ότι, έτσι και χρονοτριβούσαμε, εξόν που θα έτριζαν επικίνδυνα οι καρτέκλες μας στη Διοίκηση του Συλλόγου, ένας φοβερός κίνδυνος θα διαγραφόταν για την οικονομική και κοινωνική γαλήνη της Πελοποννήσου, ιδιαίτερα της Κεντρο-Νοτιοανατολικής...

ΑΛΛΑ ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΟΝ, έτσι στα ξεκούδουνα, να ανεβάσουμε, ή μάλλον να κατεβάσουμε στο υπόγειό μας, ένα Σαίξπηρ; Όλοι όσοι σέβονται τον εαυτό τους περιμένουν την κατάλληλη στιγμή. Να συμπληρωθεί, δηλαδή, ένας αιώνας, ή 50 (ή 40, ή 30, ή 20, ή 10) χρόνια από μια επέτειο. Μόνον τότε μια ενέργεια, μια εκδήλωση, αποκτούν κύρος και νόημα...

ΕΥΓΥΧΩΣ, ο θεός τού θεάτρου μάς λυπήθηκε. Και μας αποκάλυψε ότι φέτος συμπληρώνονται 400 χρόνια από το έτος 1610, κατά το οποίο ο Σαίξπηρ επέστρεψε στο Stratford. (Μερικοί τοποθετούν το γεγονός αυτό στα 1600, αλλά και η συμπλήρωση 390 ετών δεν μας καλάει. Είναι σύμφωνη με τις προδιαγραφές). Ανακουφισμένοι, λοιπόν, συντάξαμε ευθύς αμέσως τη διακοίνωση προς το ανταριασμένο κοινό:

“ Η στιγμή επέστη! Ο Σαίξπηρ καταφθάνει στην Τρίπολη, 400 χρόνια ακριβώς –μπορεί και 390 χρόνια ακριβώς– μετά την επιστροφή του στο Stratford!

Αφού επιτύχαμε, έτσι, την εκτόνωση της έντασης, ριχτήκαμε με τα μούτρα στη δουλειά.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ ήταν να βρούμε έναν κατάλογο των Σαϊξπηρικών έργων και η δεύτερη να τον διαβάσουμε. Μόλις τέλειωσε, καναν καιρό, η ανάγνωση του καταλόγου, επιχειρήθηκε μια πρώτη προσέγγισή του σε βάθος:

- Καλά... Πόσα έργα τελικά πρόλαβε κι έγραψε ο χριστιανός;
- 38! Χώρια τα σονέτα...
- Και μέσα σε πόσα χρόνια τα κατάφερε;
- Από το 1589 μέχρι το 1613.
- Σε 24 χρόνια, δηλαδή...
- Και πόσων χρονών πέθανε;
- 52.
- Αν ζούσε, δηλαδή, μερικά χρονάκια ακόμα...

Στο άκουσμα αυτής της φράσης, ένα «Παναγιά μου!» βγήκε αυθόρμητα από τα χείλη όλων, ενώ οι πιο ευσεβείς έκαναν και το σταυρό τους. Έπειτα ρίχτηκε στον αέρα η φράση-κλειδί «Άντε τώρα να διαλέξεις...», που συνοδεύτηκε από μια μακρά περίοδο αμήχανης σιωπής...

ΑΙΦΗΝΣ, οι εκεί που φαινόταν να μην έχουν τέλος τα αποσιωπητικά, ακούσαμε τον πιο άσχετο να προτείνει «Ρωμαίο και Ιουλιέτα ασυζητητί». Ελλείψει άλλης πρότασης, ψηφίσαμε «Ρωμαίο και Ιουλιέτα ομόφωνα». (Όταν κατά την πορεία διαπιστώθηκε ότι η γνώση ως προς το έργο περιοριζόταν μόνον στον τίτλο, ήταν πλέον αργά). Το επόμενο βήμα ήταν να επιλέξουμε μια από τις μεταφράσεις του έργου στα Ελληνικά και να συγκεντρωθούμε ένα απομεινόμενο για την ανάγνυσή του.

ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΠΙΑΣΑΜΕ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ, αλλά μας πήρε το Ξημέρωμα. Κι όταν, πάνω στη γλάρα, κάποιος πέταξε την πληροφορία ότι η πρώτη παράσταση του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας στο Εθνικό μας Θέατρο κράτησε 4,5 ώρες, και η πιο πρόσφατη 3,5, αυτόματα έφυγε η γλάρα και ήρθε η τρομάρα:

- Εμένα, δε θα το αντέξει ούτε η μάνα μου!
- Μπορεί, όμως, ν' αντέξει ο πατέρας σου.
Ένα ντερέκι μέχρι εκεί πάνω, τι θα πάθει;
- Ο πατέρας μου, λέει... Ο πατέρας μου, με το που ακούει θέατρο, βγάζει σπυράκια... Τι μάνα μου, όσο να πεις, μπορώ να ντύνω φέρω βόλτα...
- Α, ρε μάνα Ελληνίδα! Ηρωίδα μάνα Ελληνίδα!... Ψυχοπονιάρα μου εσύ...
- Ρε μάνα, της λέω κάθε φορά, έλα! Να χαρείς... Κάνε μια θυσία ακόμα για το βλαστάρι σου... Στην αρχή, ξεσπκώνει τη γειτονιά από τις φωνές: «Πού θα πάει πια αυτή η βαλίτσα; Δεν την αντέχω κάθε χρόνο την ίδια ταλαιπωρία. Μπαλντισια πια η γυναίκα...». Τότε βάζω μπροστά το βαρύ πυροβολικό: «Ελα, ρε μάνα, που να συχωρευθούν τ' αποθασμένα σου!...». Κι έρχεται, τότε, παρόλο που πιστεύει περσότερο στα τρισάγια παρά στο θέατρο... Αλλά και τέσσερις ώρες έργο είναι πολλές... Πόσο να περιμένει κι ο παπάς...
- Ε, τότε... Άμα δεν έρθουν ούτε οι μανάδες μας... Για τα καθίσματα θα παίξουμε;
- Μην είσαι σίγουρος και γι' αυτά... Ξέρεις πόσες βίδες λασκάρανε στο προηγούμενο έργο; Μόλις που κρατούνται...

Γ
Ανταλλαγή
απόψεων
γύρω από
το επιλεγέν
έργο

- Και με το δίκιο τους. Δυο τραγωδίες στη σειρά, παραπάει.
- Ε, ας φάνε κι άλλη μία με το «Ρωμαίο και την Ιουλιέτα» να τριτώσει το κακό...
- Τι είπες τώρα; Τραγωδία είναι ο... και η...;
- Τραγωδία δε θα πει τίποτα. Ζήτημα είναι αν μένει κανείς ζωντανός στο τέλος, για να θάψει τους αποθαμένους.
- Ε, τότε, εγώ να πηγαίνω. Μ' έπιασε ένας σφάχτης εδωανά...
- Παλουκώσου! Εσύ δεν πρότεινες Ρωμαίο και Ιουλιέτα ασυζητητί;
- Έχω ένα σφάχτη σου λέω ωωωω...
- Άσε τους σφάχτες, γιατί θα σφακτούμε εδώ μέσα...

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΑΝ ένα διαπραγματευτή, επειγόντως. Ας ήταν και ο Νίμιτς, εν ανάγκη... Η κόκκινη γραμμή, στην περίπτωση μας, ήταν η ομόφωνη απόφαση για το συγκεκριμένο έργο. Για όλα τα άλλα ήμασταν ανοικτοί.

ΕΤΣΙ, ΠΕΣ ΠΕΣ, καταλήξαμε στην εξής πρόταση:

**α) να περικοπεί δραστικά το έργο
β) να «το γυρίσει» σε κωμωδία**

(Όσο για την ενδεχόμενη μομφή περί πλαστογραφησιώς του, αυτή ένα πλημμεληματάκι είναι μπροστά στο έγκλημα του Σαίξπηρ. Ο οποίος –άκουσον, άκουσον!–, ως μέλος του «Βασιλικού Θιάσου», τα 'χε βάλει με τους ερασιτέχνες και τους αποκάλεσε μάλιστα "little eyases". Ακούς εκεί eyases!... Εί Αυτό το eyases θα μας το πλήρωνε. Μετά από 400 χρόνια ακριβώς, ή 390, θα παίρναμε εκδίκηση για τους συναδέλφους!).

ΠΑΙΕ ΚΙ ΑΥΤΟ... Καιρός ήταν να παραγγελλουμε σουβλάκια... Κάποια στιγμή, λοιπόν, εκεί που γευόμασταν τη δίκαιη ανταμοιβή του μόχθου μας, είπε ένας με γεμάτο στόμα: «γκου γκμπντα μμμ κλις;» (Ο εστί μεθερμηνευόμενον, «και ποιος θα αναλάβει να υλοποιήσει την πρόταση δραστικής περικοπής του έργου και της κωμωδιοποίησής του;») Άντε πάλι... Τι κακό κι αυτό; Να μην έχουν τέλος, πια, τα προβλήματα σ' αυτόν τον τόπο;

ΚΙ ΑΡΧΙΣΕ, τότε, μια σκυταλοδρομία, ίδια μ' εκείνη των απανταχού Γενικών Συνελεύσεων. Όπου έρχεται ο καθένας άσχετος, ρίχνει την πρότασή του κι ύστερα μην τον είδατε... Παραλαμβάνοντας, κατά καθήκον, την κατατεθείσα πρόταση τα μέλη του Δ.Σ., την πετούν ο ένας στον άλλον κατά τη μέθοδο της κολοκυθιάς:

- Όχι εγώ. Εσύ.
  - Γιατί εγώ; Κι όχι αυτός;
  - Αυτός, είμαι εγώ; Δεν πα' να...
- και πάει λέγοντας, μέχρι που ο πιο πρακτικός κατεβάζει την πρόταση:
- Δεν παραγγέλνουμε τίποτα σουβλάκια;

κι έτσι, λυέται ειρηνικά η Συνεδρίασις.

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ, βέβαια, πού και πού και κανας φιλότιμος, που αναλαμβάνει να βγάλει το φίδι από την τρύπα, και σπεύδουν οι άλλοι να επωφεληθούν. Σπεύσαμε, λοιπόν, κι εμείς να επωφεληθούμε από τη δουλειά τής Λίλιαν Δημητρακοπούλου, που έγραψε ένα έργο –το **"Ποιος σκότωσε τον William?"**– κομμένο και ραμμένο στα μέτρα μας, αφού η υπόθεσή του αφορούσε έναν ερασιτεχνικό θίασο που ήθελε να ανεβάσει «Ρωμαίο και Ιουλιέτα» σε light musical version.

ΨΑΧΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ, βρήκαμε και άλλα στοιχεία τής ταυτότητας του έργου:

- Η συγγραφέας του έχει δηλώσει:
 «Την ιδέα την “κλέψαμε” από το ‘An evening of culture’ του Mark Landon-Smith, κι εκεί σταματάει η όποια σχέση με το εν λόγω έργο».
- Πρωτοπαίχθηκε τον Σεπτέμβριο του 2007 στο Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα, σε σκηνοθεσία και μουσική επιμέλεια της συγγραφέως του, από το «Θεατρικό Εργαστήρι» του Δήμου Βύρωνα.
- Το 2008, απέσπασε το πρώτο βραβείο στο 24ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου του Δήμου της Καρδίτσας.
- Ός τώρα, βρήκαμε να το έχουν παίξει άλλες δυο ερασιτεχνικές ομάδες: Η Ομάδα Θεάτρου ΝΕΛΕ Κουβαρά και το Ερασιτεχνικό Σχήμα Πάτρας «Ρεφενέ», που μας προμήθευσε αντίγραφο του έργου και, ευγνώμονες, αποστέλλουμε κι από 'δώ τις ευχαριστίες μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ της ομάδας «Ρεφενέ», που ανέβασε το έργο το 2008, πήραμε και το παρακάτω απόσπασμα του κειμένου της Λ. Δημητρακοπούλου, που φέρει τον τίτλο:

Πώς σκότωσα τον...William?

Κάποια μέρα λοιπόν κι εγώ (σαν παιδί), μιας και είχα αναλάβει την ευθύνη να ανεβάσω παράσταση, λέω «τι να κάνω, τι να κάνω... δεν μεταφράζω κανένα ξένο εργάκι, κωμωδούλα, να το διασκεδάσουμε;». Ξεκινάω λοιπόν να μεταφράζω το “an evening of culture” του Mark Landon... Έλα όμως που στην πορεία, οι ήρωες του έργου μου φαινόταν πολύ «Εγγλέζοι», κι εγώ, στην ομάδα μου, έχω πολύ θερμοίμοιους τύπους. Στην πέμπτη ή έκτη λοιπόν σελίδα αρχίζω να ξεφεύγω από το κείμενο, μέχρι που βρέθηκα να γράφω μόνη μου, εκτός κειμένου... μιας και οι ήρωες του Landon υπαχώρησαν ατάκτως και τι θέση τους πήραν τα παιδιά της δικής μου ομάδας. Έβλεπα τα πρόσωπά τους, άκουγα να μιλάνε με τον δικό τους γνώριμο σε μένα τρόπο, να κοντράρονται και ν’ αγαπιούνται, όπως κάνουν χρόνια τώρα, και, φυσικά, δεν έμοιαζαν σε τίποτα με τους «ευγενείς και κλιαρούς» αγγλοσάξωνες ήρωες. Έτσι λοιπόν γεννήθηκε ένα ολοκαίνουριο και ελληνικότατο έργο (...) Υπαρκτά πρόσωπα, με υπαρκτές κόντρες και υπαρκτότατες ανασφάλειες (δοσμένα στην υπερβολή τους βέβαια). Στην «σκηνοθέτιδα» δε, δεν ήταν καθόλου δύσκολο να αυτοσαρκαστώ, αφού κάπως έτσι νιώθω... Εκτός από τον αλκοολισμό. Στον οποίο, όμως, κάνουν φιλότιμες προσπάθειες να με ρίξουν, τα παλιόπαιδα τα ατίθασα!

Από το διαδίκτυο, πάλι, βρήκαμε πως η Λίλιαν Δημητρακοπούλου είναι σεναριογράφος τηλεοπτικών σειρών, όπως «Εσύ φταις», «Βέρα στο δεξί», «Τα μυστικά της Εδέμ», ότι σπούδασε ηθοποιία στο «Θέατρο Τέχνης», κατά την λαμπρή υπό τον Κουν περίοδο, και έπαιξε σε παραστάσεις του. Συμμετείχε, έτσι, και στο τελευταίο έργο που σκηνοθέτησε ο Κουν, τον «Ηχο τού όπλου» τής Λούιλας Αναγνωστάκη. (Η πρεμιέρα του είχε προγραμματιστεί για τις 14-2-1987, ημέρα που ο Κουν έφυγε από τη ζωή). Επιπλέον, σπούδασε δημοσιογραφία, γράφει στίχους, πολλοί από τους οποίους έχουν μελοποιηθεί από γνωστούς συνθέτες, διασκευάζει και σκηνοθετεί θεατρικά έργα.

ΑΥΤΟ, ΟΜΩΣ, ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ στο οποίο επικεντρωθήκαμε, ήταν η σχέση της με το ερασιτεχνικό θέατρο. Από το 2000, λοιπόν, διδάσκει θέατρο σε μια ομάδα ερασιτεχνών –το «Θεατρικό Εργαστήρι» του Δήμου Βύρωνα–, που έχει παρουσιάσει μέχρι σήμερα αρκετά έργα, σε δικές της σκηνοθεσίες, ενίοτε και διασκευές.

Ως εκ τούτου, δεν μπορεί παρά να γνωρίζει από πρώτο χέρι τι σημαίνει ερασιτέχνης ηθοποιός και ερασιτεχνική ομάδα –όλες πάνω κάτω από τις ίδιες αδυναμίες πάσκουμ– και πόσες φορές ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι αυτών των επαγγελματιών που αναλαμβάνουν να τις φέρουν σε λογαριασμό. Το γεγονός, όμως, ότι εξακολουθεί να ασχολείται με την Ομάδα του Βύρωνω (η τελευταία παραγωγή της ήταν το 2009, με το έργο του Ντάριο Φο «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»), δηλώνει ότι θα πρέπει με πολλή τρυφερότητα και υπομονή να αντιμετωπίζει όλους εκείνους που ανεβαίνουν στο σανίδι χωρίς τη στοιχειώδη κατάρτιση και βολοδέρνοντας συγχρόνως ανάμεσα σε βιοτικές ανάγκες και οικογενειακές υποχρεώσεις, αλλά και έχοντας ασύμμετρες προς τις δυνάμεις τους φιλοδοξίες. Γι' αυτό, κιόλας, λέει «ναι» σε κείνους τους ερασιτέχνες που ζητούν να παίξουν το έργο της, πριν καν το αίτημα προλάβει να μετασχηματιστεί σε παράκληση. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση μας και την ευχαριστούμε από καρδιάς γι' αυτό.

Ε Το έργο Ποιος σκό- τωσε τον William?

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ, ο θεατής παίρνει μια ιδέα για το αλαλούμ που επικρατεί γενικώς πριν από την πρεμιέρα μιας παράστασης ερασιτεχνικών. Βλέπει, κυρίως, από μια νοητή κλειδαρότρυπα, τα παρασκίνια, τις εμφανείς ή υπόγειες κόντρες, τις λύσεις ανάγκης που μεταμφιέζονται σε «άποψη», τα «μπαλώματα» της τελευταίας στιγμής... Με άλλα λόγια, εδώ ο θεατής βρίσκεται στο στοίχειό του, αφού έχει θητεύσει επαρκώς στα πρωινόδικα, απογευματινόδικα, βραδυνόδικα. Δεν απαιτείται, επομένως, άλλη προπαιδεία, για να γίνει καταληπτό το πρώτο μέρος.

ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ παρεμβάλλονται, εκτός των άλλων, και μερικά αποσπάσματα του έργου «Ρωμαίος και Ιουλιέτα». Μια περίληψη του εν λόγω έργου, λοιπόν, θα χρειαστεί στον θεατή, αλλιώς «θα τινάχεται»...

Ζ Η υπόθεση του Ρωμαίου αλλά και της Ιουλιέτας

ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΛΗ ΒΕΡΟΝΑ, δυο οικογένειες, οι Καπουλέτιοι και οι Μοντέγιοι, βρίσκονται στα μαχαίρια προ αμνημονεύτων ετών. Αυτή η παγιωμένη κατάσταση θα ανατραπεί από μια σειρά γεγονότων και συμπτώσεων:

ΟΙ ΚΑΠΟΥΛΕΤΟΙ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΕΝΑ ΧΟΡΟ ΜΕΤΑΜΦΙΣΜΕΝΩΝ, με απώτερο στόχο να γνωρίσει η Ιουλιέτα, η κόρη του Καπουλέτου, τον Πάρν, ένα αρχοντόπουλο, που εκδύλωσε την επιθυμία να την πάρει.

ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΑΠΡΟΣΚΗΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ μαζί με το φίλο του Μπενβόλιο, που ανήκουν στο αντίπαλο στρατόπεδο των Μοντέγων. Ο λόγος τής παρουσίας τους εκεί οφείλεται στην επιθυμία του Ρωμαίου να δει, έστω κι από μακριά, τη Ροζαλίνα, ανεισιτά του Καπουλέτου, με την οποία είναι ερωτευμένος. Μένει, όμως, αποσβολωμένος όταν αντικρίζει ότι τη Ροζαλίνα, αλλά την Ιουλιέτα. Η οποία Ιουλιέτα αποσβολώνεται επίσης.

ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ ΚΡΥΦΑ από τους γονείς τους, για ευνόητους λόγους. Αρρωγούς σ' αυτή την παράταλημ ενέργεια έχουν την παραμάνη τής Ιουλιέτας και τον ιερωμένο Λαυρέντιο, ο οποίος τελεί το μυστήριο, με την ελπίδα πως μπορεί να είναι επαρκής για τη συμφιλίωση των οικογενειών.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΟΜΩΣ, ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ, ο Ρωμαίος και ο φίλος του Μερκούτιος συναντούν στην αγορά τον ανεισιτά του Καπουλέτου Τυβάλδο, ο οποίος τους προκαλεί και σκο-

τώνει εν τέλει τον Μερκούτιο. Αναγκαστικά ο Ρωμαίος ανταποδίδει το χτύπημα και σκοτώνει τον Τυβάλλο.

Γ' ΑΥΤΗ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ, Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΑΣ τον εξορίζει από την πόλη και ο Ρωμαίος καταφεύγει στην Μάντσα. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι γονείς της Ιουλιέτας ξεκινούν τις ετοιμασίες για το γάμο της κόρης τους με τον Πάρη.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΕΚΕΙΝΗ, ΖΗΤΑΙ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ του πατέρα Λαυρέντιου, ο οποίος καταρτίζει αυτό το ευφυές σχέδιο: Να πιεί η Ιουλιέτα, λίγο πριν την τελετή του γάμου, ένα ελιξίριο που θα της προκαλέσει νεκροφάνεια για 42 ώρες. Οι γονείς της, θαρρώντας την νεκρή, θα τοποθετούσαν το σώμα της στην οικογενειακή κρύπτη, όπου θα ερχόταν ο Ρωμαίος, ειδοποιημένος από τον ιερωμένο, και θα την έπαιρνε να ζήσει μαζί στην Μάντσα.

ΑΛΛΑ, ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ, ακόμα και στα πιο καλά οργανωμένα σχέδια υπεισέρχεται ο απρόβλεπτος παράγοντας. Κι ενώ το πρώτο μέρος του σχεδίου πηγαίνει ρολόι, το δεύτερο σκοντάφτει πάνω στη μη έγκαιρη ειδοποίηση του Ρωμαίου. (Ο αγγελιοφόρος του πατέρα Λαυρέντιου βρέθηκε σ' ένα σπίτι που τέθηκε σε καραντίνα, γιατί θεωρήθηκε χτυπημένο από την πανώλη). Έτσι, μαθαίνοντας από άλλη πηγή ο Ρωμαίος ότι η αγαπημένη του πέθανε, αγοράζει ένα δραστικό δηλητήριο και σπεύδει στην κρύπτη των Καπουλέτων για ν' αυτοκτονήσει δίπλα στην Ιουλιέτα. Εκεί συναντά τον Πάρη, μονομαχούν, τον σκοτώνει, και έπειτα πίνει το δηλητήριο. Όταν ξυπνά η Ιουλιέτα, βλέποντας τι συνέβη, παίρνει το εγχειρίδιο του Ρωμαίου και το καρφώνει στο στήθος της.

Ε, ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ, όσοι Μοντέγοι και Καπουλέτοι απέμειναν ζωντανοί, αποφάσισαν να δώσουν τόπο στην οργή και να συμφιλιωθούν.

ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ να ανανεώσουμε την έχθρα των δύο οικογενειών, μόνο και μόνο για να διευκολύνουμε την παρακολούθηση του έργου, παραθέτουμε ένα συνοπτικό πίνακα των προσώπων του, ανάλογα με το σόι τους.

ΚΑΠΟΥΛΕΤΟΙ   ΜΟΝΤΕΓΟΙ

Καπουλέτος (πατέρας Ιουλιέτας)	Ρωμαίος (γιος του Μοντέγο)
Κυρία Καπουλέτου (μόνα της Ιουλιέτας)	Μπενβόλιο (ξάδελφος του Ρωμαίου)
Ιουλιέτα (κόρη τους)	Μερκούτιος (φίλος του Ρωμαίου)
Παραμάνα (παραμάνα της Ιουλιέτας)	Βαλτάσαρ (υπηρέτης του Ρωμαίου)
Υπηρέτης Καπουλέτων (Ανώνυμος)	
Τυβάλλος (ανεψιός της κυρίας Καπουλέτου)	

ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Πρίγκιπας (της Βερόνας)
Πάρης (συγγενής του Πρίγκιπα)
Πατήρ Λαυρέντιος (Φραγκισκανός μοναχός)

Ψάχνοντας για πρό- σθετες πη- φορίες

ΕΝΑΣ ΘΙΑΣΟΣ, που σέβεται τον εαυτό του, ψάχνει διαρκώς και ψάχνεται. Το ψόξιμο στις μέρες μας είναι εύκολη υπόθεση. Ας είναι καλά το Internet. Οι λέξεις-κλειδιά που χρησιμοποιήσαμε, για να ανοίξουν διάπλατα οι πύλες της γνώσης, ήταν «**Σαίξπηρ**» και «**Ρωμαίος και Ιουλιέτα**». Σας προσφέρουμε εδώ ένα μικρό απάνθισμα των γνώσεων που αποκομίσαμε:

William Shakespeare. Peite ti gnwmi sas.

- Κορυφαίος! Τα αγαπημένα μου βιβλία είναι *Romeo and Juliet* και *Amlet*.
- *Egw θα protopico gt oute biblia diabazo oute tainiec t blepo*
- *Egw paroti dn exw diavasei to ergo tou rwmaios k ioulieta dn m arese kaθολου.*

Ο Σαίξπηρ είναι ένας γλυκός κούταβος 10 μηνών, ημίαιμο κόλλεψ που κάνει παρέα με άλλα αδεσποτάκια στο νοσοκομείο στο Δαφνί. Είναι ένας τρυφερός σκυλάκος που θα ήθελε πολύ ένα σπίτι με κήποι!!!
Αν ενδιαφέρεστε να τον υποθετήσετε τηλ. 6972.... (κας Μιχάλης)

«Ρωμαίος και Ιουλιέτα» το έργο του Σαίξπηρ που θεατροποιεί την έννοια

- της συμπαντικής αγάπης, που εκδηλώνεται μέσω του σαρκικού έρωτα και δρα ενάντια στην κοινωνική σύγκρουση και το κοινωνικό χάος.
- Συμφωνώ Αζάκι μου!!! Πόσο διαφορετικά είναι σήμερα!!! Φιλιάκια πολλά!!!
Από Linat
  - Εντύπωση πάντως μου έκανε στη Βερόνα η απουσία του Ρωμαίου!!! Γιώργος

Αν δείτε στ' όνειρό σας τον Σαίξπηρ, σημαίνει ότι δυστυχία και κακοκεφιά θα σας δημιουργήσουν προβλήματα κατά τη διάρκεια ορισμένων σημαντικών γεγονότων, και πως από την αγάπη σας θα λείψει το πάθος. Αν δείτε πως διαβάζατε Σαίξπηρ, σημαίνει ότι θα συνδεθείτε με τη λογοτεχνία.

- **Κύριε Σαίξπηρ μου, μ' όλο μου το σεβασμό,**
ούτε στα μισά δε συμφωνώ απ' όσα λες. Καλημέρα θάνο
- Σε κάποια συμφωνώ, εγώ. Καλησπέραααα Σοφία
- Εγώ κάποτε, ίσως συμφωνούσα. Σήμερα θα πω ότι καλύτερα να μη βάζεις ΠΟΥΘΕΝΑ ταμπέλες. Την πιο γλυκιά καληνύχτα μου! Σμαράγδα

Η εταιρεία μας λανσάρει μια καινούργια σειρά από βιβλιοθήκες, οι οποίες είναι ντυμένες με αποφθέγματα από τον Σαίξπηρ και έτσι αυτό το κήπως άκαρο έπιπλο γίνεται λιγάκι πιο διασκεδαστικό.

Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου «Ο Σαίξπηρ στον Εμφύλιο πόλεμο, 1940-1950», ο συγγραφέας εξετάζει το μοναχικό προσπάθειες μιας κούφρας των πολιτικών κρατουμένων να προ-δύσε α «Σαίξπηρ για το λαό». Σημασία έχει ότι η σταδιακή Σαίξπηρ δεν ανταποκρίνεται μετά από όλες τις επείγουσες ανάγκες και δενά του ελληνικού λαού σε εκείνους τους χρόνους της εθνικής κρίσης, πολιτικά rolatization και αδελφοκτόνο πόλεμο.

Ευρηματική και έξυπνη η ιδέα του συγγραφέα Εφραίμ Κισόν στο έργο «θα πάρετε κάτι κύριε Σαίξπηρ;». Στέλνει πίσω το φάντασμα του Σαίξπηρ για να διαπιστώσει ο ίδιος πώς ...ζει σήμερα ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα. Διαπιστώνει τα προβλήματα του ζευγαριού, τις καθημερινές ιστορίες που ζούμε λίγο πολύ όλοι μας... Ήταν καλύτερα τότε; Αλλά τι ρωτώ. Τότε είχαμε αφεντικά και δούλους...

5η ημέρα (440 χλμ.). Βενετία-Μιλάνο-Βερόνα. Το απόγευμα ξεκινάμε για την πόλη των αιώνων εραστών, τη Βερόνα, όπου το μπαλκόνι της Ιουλιέτας. Μετάβαση το βράδυ στο αεροδρόμιο και πτήση επιστροφής. Σημείωση: Η εκδρομή πραγματοποιείται και ακριβώς αντίστροφα δίνω την παραμικρή παράλειψη.

Ο Σαίξπηρ πολλές φορές εκπλήσσει με τις γνώσεις του. Αναφέρει στα έργα του πλήθος νόσων, όπως αλκοολισμό, άνοια, ελονοσία, δερματικές παθήσεις, άνθρακα, επιληψία, ισχιαλγία, κατάθλιψη, κίφωση, λέπρα, ποδάγρα, πάρεση, ρευματισμούς, τύφο, υστερία...

Στην προπόνηση του Άρη, για να γλιτώσουν οι παίκτες τα σπριντ, κλήθηκαν να απαντήσουν στο ερώτημα «ποιος είπε τη φράση: Το να κάνεις λάθος είναι ανθρώπινο, το να συγχωρείς θεϊκό». Ο προπονητής του Άρη έδωσε μια μικρή βοήθεια λέγοντας ότι επρόκειτο για Άγγλο ποιητή και με τον Μιχάλη Κακιούζη να απαντάει σωστά λέγοντας ότι ήταν ο Σαίξπηρ.

Mbinelikomata. (προσφέρουμε μόνον μερικά αποσπάσματα από την ενότητα αυτή, παραλείποντας ή συγκόπτοντας τις πολύ τολμηρές λέξεις)

— Μας κόσωρε και τη ζαβή Ιουλιέτα να κόβει τις φλέβες της το ζώνον το τετράποδο για το βλακόμουτρο τον Ρωμαίο! Και είχε και απορίες η μα...κω: Ρωμαίο, Ρωμαίο, γιατί να είσαι ο Ρωμαίος; Γιατί έτσι! Λογαριασμό θα σου δώσουμε; Η κοπέλα ήταν εντελώς στόκος όμως κι αυτή! Όσο για το έργο, εγώ πιστεύω πως επρόκειτο για αντρική πλεκτάνη και πολύ καλά στημένη μάλιστα. Ήθελε ο κύριος Σαίξπηρ να διαβάσουμε εμείς οι γυναικες, όλες αυτές τις παπ... για το Ρωμαίο και να καθόμαστε ήσυχα ήσυχα να περιμένουμε να έρθει ένας τέτοιος στη ζωή μας, πλέκοντας βελονάκι.

— (...) Η Ιουλιέτα θα 'παιρνε 5 γκόμμενους και θα πήγαινε κρουαζιέρα στην Καραϊβική και μετά θα γύρναγε στο σπιτάκι της κουρούμπελο από τα πολλά κοκτέιλ. Όχι που πήγε κι έμπλεξε με τον νεκρόφιλο.

— Ωμέ! Δεν έχουμε ουδεμία σοβαρότητα εδώ μέσα τελικά!

— Υπάρχουν φήμες ότι ο Ρωμαίος ήταν και gay...

— Αυτή την εκδοχή μπορώ να πω πως δεν την είχα σκεφτεί!! Μ' αρέσει περισσότερο πάντως, έχει μια ένταση το θέμα.

— Είστε όλοι αστουκείωτοι! Δεν κοιτάτε το βαθύτερο νόημα της ιστορίας, το οποίο μου διαφεύγει βέβαια.

— Αυτός ο Σαίξπηρ ήταν πολύ μ...! Κι ας έχει γίνει σκόνη τόσα χρόνια στον τάφο!

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, καταλάβαμε επιτέλους γιατί ο Σαίξπηρ παράγγειλε να χαραχτούν πάνω στον τάφο του αυτοί οι στίχοι:

Φίλε μου, για το Θεό, μείνε μακριά.

Τη στάχτη που βρίσκεται εδώ μην την ανακινήσεις

Ευλογημένος να 'ναι εκείνος που θα σεβαστεί αυτό τον τάφο

Καταραμένος, όποιος τα οστά μου δεν θ' αφήσει σ' σουχιά.

**Ποιος
σκότωσε
τον
William**

ΜΙΑ ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΛΙΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ
ΟΜΑΔΑ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ
ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Γεωργία Δάλκου

ΣΚΗΝΙΚΟ – ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Κατερίνα Παπαγεωργιάκη

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ & ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ
Σάββας Κατσαρός
Κώστας Μήτσιος

ΧΕΙΡΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΚΑΙ ΟΙ
Νίκος Γιαννόπουλος
Θανάσης Κακαρίκος
Γιώργος Καρούζος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ & ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ
Αντωνία Λουκά

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ
Μαρίνος Δελής

ΗΧΟΓΡΑΦΗΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ
Τάκης Μαντζουράνης

ΣΤΗΝ ΚΟΝΣΟΛΑ ΗΧΟΥ & ΦΩΤΙΣΜΟΥ
Θοδωρής Λουριδάς

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
Ελένη Παπαδοπούλου
Γιούλα Παράσχου

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
Mona Lisa

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ – ΑΦΙΣΑΣ
Βαγγέλης Κασσαβέτης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
Λίτσα Δεμάρκου
Δημήτρης Καραμήτζος
Ρούλα Λυμπεράκη
Βασίλης Μπρουμάς

ΑΠΡΙΛΙΟΣ–ΜΑΪΟΣ 2010
ΕΥΤΕΚΤΗΡΙΑ 60Τ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Μιμή, Ιουλιέτα

ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΑΛΕΙΦΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ναστάζια, σκηνοθέτης

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μήτσος, παιδί για όλες τις δουλειές,
Λαυρέντιος, πρίγκιψ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΔΕΛΗΣ

Κώστας, τεχνικός ήχου και φωτισμού

ΘΟΔΩΡΗΣ ΛΟΥΡΙΔΑΣ

Νόνικα, μητέρα της Ιουλιέτας

ΑΝΤΩΝΙΑ ΛΟΥΚΑ

Μανώλης, Ρωμαίος

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΟΣΤΥΠΗΣ

Τζένη, παραμάνα

ΒΑΛΙΑ ΜΑΥΡΑΪΔΟΠΟΥΛΟΥ

Αλίκη, υπηρέτης

ΝΙΚΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αλέκος, οι 5 ρόλοι

ΤΑΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ

Ευτύχης, Βαλτάσαρ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μέλη του χορού

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΙΦΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΡΑΣ

ΕΥΑ ΑΝΤΖΑ

ΓΙΟΥΛΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΑΡΙΑΔΝΗ ΚΑΛΟΣΤΥΠΗ

ΓΙΩΤΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΩΤΑ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

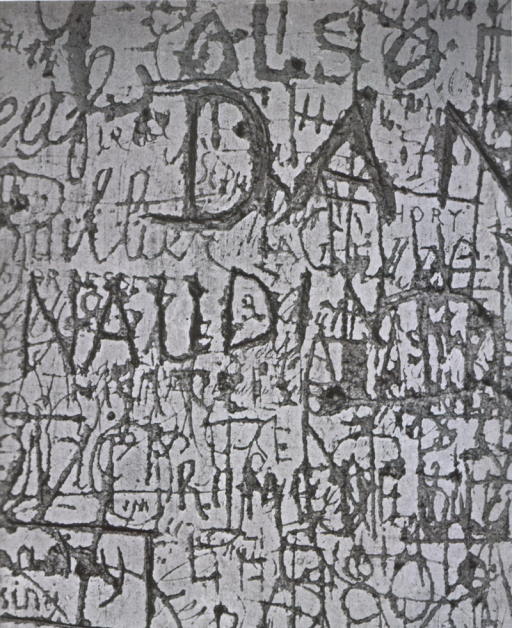
Ανάμεσα στο α' και β' μέρος, διάλειμμα 10'

Για τη μουσική επένδυση του έργου
επιλέχθηκαν κομμάτια από τις συνθέσεις
"Romeo & Juliet" των Prokofiev και Nino Rota.
Στο τέλος ακούγεται το τραγούδι του
Νότη Μαυρουδίου «Ένας παλιόσος είμαι εγώ»,
σε στίχους Μέλπωσ Ζαρόκωστα.

26 χρόνια στη σκηνή

- 1984-85 *Το Μεγάλο μας Τσίρκο*, Ιάκ. Καμπανέλλη
- 1985-86 *Επιποδομετρία*, ελληνικά μονόπρακτα
- 1986-87 *Ω παιδεία*, ελληνικά μονόπρακτα
Σχόλια σκαλιά, ελληνικά και ξένα μονόπρακτα
- 1987-88 *Ηλέκτρα*, Σοφοκλέους
- 1988-89 *Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια*, Αλεσάντρο Κοσσόνα
- 1990 *Ο δράκας*, Ε. Σβαρτς
Κι αυτό το φως όσο πάει και καμψλώνει, ελληνικά μονόπρακτα
- 1991 *Τείσοπετιόν το Αυγουστιάτικο φεγγάρι*, Τζον Πάτρικ
Βατραχομουμαχιά, Ομήρου (παιδική σκηνή)
- 1992 *Ο Γενικός Γραμματέας*, Ηλ. Καπετανάκη
Η Γκόλφω, Σπυρ. Περεσιόδη
Οδυσσεβάχ, Ξένιας Καλογεροπούλου (παιδική σκηνή)
- 1993 *Φούστα*, Μποστ
Ματωμένος γάμος, Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα
Το Γαλάζιο Παυλί, Μ. Μέτερλινγκ (παιδική σκηνή)
- 1994 *Το Αυγό*, Φελισιέν Μοραύ
Πλούμπα, Χρήστου Δάλκου (παιδική σκηνή)
- 1995 *Μόνα...Μπτέρα...Μαμύ*, Γιώργου Διαλεγμένου
Το παραμύθι χωρίς όνομα, Ιάκ. Καμπανέλλη
- 1996 *Ο Περγλυμίν και η Μπελίσια*, Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα
Τρία πουλάκια κάθονταν, επιθεώρηση
- 1997 *Μουσική για μια αναχώρηση*, Κ. Μητροπούλου
Αντήγηση, Ζαν Ανούιγ
- 1998 *Μήδεα*, Μποστ
- 1999 *Δάφνες και Πικροδάφνες*, Δημ. Κεκαϊδή – Ελ. Χαβιαρά
Ο μπαμπάς ο πόλεμος, Ιάκ. Καμπανέλλη
- 2000 *Το Κύκνειο και άλλα τρία όσμοτα*, Άντ. Παύλ. Τσέκωφ
- 2001 *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας*, Γ. Θεοτοκά
- 2002 *Η κωμωδία του τέλους σε τρεις πράξεις*, ελληνικά μονόπρακτα
Λυσιστράτη, Αριστοφάνους
- 2002 *Τα ρούχα του Βασιλιά*, Γιάννη Καλατζόπουλου (παιδική σκηνή)
Αποκαρτερισμός στο 2002, επιθεώρηση
- 2003 *Τα εγκαίνια*, Γιάννη Χρυσούλη
Πατρός με το στανό, Μολιέρου
- 2004 *Μας υποχρέωσες μα δε μας είπες, τελικά, πόσο μας χρέωσες*, επιθεώρηση
- 2005 *Σκίτσα του Αρκά με σάρκα και οστά* (δισκευή)
- 2006 *Παντρεύεται η Μαριωρή του Τριτοπιτιά το παιδί*
(σε συνεργασία με τον Χορευτικό Όμιλο Τρίπολης)
Σε μια ράγα από σταφύλι...
(με τη σύμπραξη του ΑΓΟΤ, Ορφέα, Μουσικού Σχολείου, Χορευτικού Ομίλου Τρίπολης)
- 2006-07 *Ήταν όλοι τους παιδιά μου*, Άρθουρ Μίλλερ
- 2008 *Τραγούδια με νόημα...* τραγούδια των παραστάσεών μας σε νέα... εκτέλεση
Αφασία σε δεκατρείς φάσεις (από τη ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ)
Δραματοποίηση χριστουγεννιάτικων διηγημάτων του Αλ. Παπαδιαμάντη
(από τη Β' Παιδική Σκηνή)
- 2009 *Ένας εχθρός του λαού*, Ερρίκου Ήψεν (δισκευή)
Το Αυγουστιάτικο φεγγάρι, (συνεργείον ανείρων)
Κι όμως, τα ίχνη δεν έσβησαν ακόμη...
- 2010 *Χριστουγεννιάτικη ιστορία*, Κάρλου Ντίκενς (παιδική σκηνή)

Ευχαριστούμε τους χορηγούς μας, που μας έδωσαν για μια ακόμη φορά τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε τα έξοδα των εντύπων αυτής της παράστασης, καθώς και όλους εκείνους που μας ενισχύουν παντοιοτρόπως, έτσι που, κάθε φορά, να αισθανόμαστε πολλαπλασιασμένο το χρέος μας να μην τους απογοητεύσουμε.

ΚΑΛΑΒΥΤΩΝ 11, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.222058
www.facebook.com/kinetaria-piteros

ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣΧΩΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ Γ. ΜΑΝΤΣΩΡΗ
ΔΙΟΤΙΜΑΣ 19 & ΔΗΜΗΤΡΟΣ, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.222234
www.meli-melo.gr

Μαυιάλια
Villas & Suites

ΛΕΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΤΗΛ: 27960.29029-8, FAX: 27960.29036
www.mavalia.gr

Τσιμικλής

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ-ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ-ΒΑΝΑ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΛΜΠΑΚΗ 6, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.243246

ART PHOTOS

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΙΦΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΕΤΡΙΝΟΥ 14, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.242454
www.artphotos.gr

11ου ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ & ΓΡΗΝΑΣ 6α
ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.232331

ΣΠΗΡΙΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ
ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 8, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710-222635

Δια χειρός Ζάχου
Άγγελος Ζωγραφάκης - Καπολακάνης Βασιλ - Τοιογραφάκης

ΒΙΚΥ ΖΑΧΟΥ
ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ 10, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.234366

Hungry?

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ & Τ. ΣΕΚΙΩΤΗ 45, ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ: 2710.233330

Mainalon
Resort